



GETEKENDE KOPIE

| |
|--|
| Vonnisnummer/ Griffinummer 1 1046 / 2021 |
| Repertoriumnummer/ Europees 2021 / |
| Datum van uitspraak 14 juni 2021 |
| Systeemnummer 17RB21912 |
| Rolnummer 20K001632 |
| Notitienummer |

**Rechtbank van eerste aanleg
West-Vlaanderen, afdeling
Kortrijk, strafzaken**

Vonnis

K.17

| |
|---------------|
| Aangeboden op |
| |

KAMER MET EEN RECHTER, RECHTSPREKENDE IN CORRECTIONELE ZAKEN

Gezien de processtukken

In de zaak van:

HET OPENBAAR MINISTERIE,

aan wie zich heeft gevoegd als burgerlijke partij :

, samenwonende te

- *vertegenwoordigd door meester* , *advocaat te*

tegen:

Nr. 1264

, geboren te op , ingeschreven te
Lemmersdreef 8

- *bijgestaan door meester* , *advocaat te*

De procureur des Konings vervolgt de beklaagde(n) als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek voor de volgende strafbare feiten:

A een woning of specifieke woonvorm die niet voldoet aan de vereisten van artikel 5 § 1 Vlaamse Wooncode verhuren, te huur stellen of ter beschikking stellen - feiten vanaf 11 augustus 2013 met verzwarende omstandigheden

als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een woning of een specifieke woonvorm, als vermeld in artikel 5 § 3 lid 1 van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, die niet voldoet aan de vereisten en normen, vastgesteld met toepassing van artikel 5 van voornoemd Decreet, rechtstreeks of via tussenpersoon, te hebben verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning, namelijk de volgende onroerende goederen:

- verschillende woonentiteiten in het gebouw gelegen te bekend op het kadaster onder met een oppervlakte van 78ca, aangekocht op 1 augustus 2013 ingevolge akte verleden voor notaris te
- verschillende woonentiteiten in het gebouw gelegen te , bekend op het kadaster onder perceelnummer met een oppervlakte van aangekocht op 23 februari 2015 ingevolge akte verleden voor notaris te

(art. 2 § 1, 31°, en 20 § 1 lid 1 Decreet 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode)

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een **gewoonte** werd gemaakt. (art. 20 § 1 lid 3, 1° Decreet 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode)

1 Te in de periode van 24 augustus 2017 tot en met 31 december 2018

woning 0001

ten nadele van _____, geboren te _____) op _____

2 Te in de periode van 24 augustus 2017 tot en met 31 augustus 2018

woning 0101

ten nadele van _____, geboren te _____) op _____,

3 Te in de periode van 24 augustus 2017 tot en met 19 oktober 2017

woning 0201

ten nadele van _____, geboren te _____) op _____ ten nadele van _____
geboren te _____) op _____,

4 Te in de periode van 7 november 2017 tot en met 31 augustus 2018

woning 0201

ten nadele van _____; geboren te _____ op _____,

5 Te in de periode van 24 augustus 2017 tot en met 31 augustus 2018

woning 0301

ten nadele van _____, geboren te _____) op _____, ten nadele
van _____, geboren te _____) op _____,

6 Te in de periode van 7 december 2017 tot en met 4 juni 2018

woning 0/1

ten nadele van _____, geboren te _____ op _____,

ten nadele van _____, geboren te _____ op _____, ten nadele van _____, geboren te _____ op _____,

7 Te _____ in de periode van 7 december 2017 tot en met 31 augustus 2018

woning 2/1

ten nadele van _____, geboren te _____ op _____, ten nadele van _____, geboren te _____ op _____,

B als eigenaar het opsplitsen van woning of het wijzigen in gebouw van aantal woonegelegenheden zonder of in strijd met een geldige vergunning toestaan of aanvaarden - feiten vanaf 23 februari 2017 tot en met 28 februari 2018

als eigenaar te hebben toegestaan of aanvaard dat, buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het opsplitsen van een woning of het wijzigen in een gebouw van het aantal woonegelegenheden die hoofdzakelijk bestemd zijn voor de huisvesting van een gezin of een alleenstaande, ongeacht of het gaat om een eengezinswoning, een etagewoning, een flatgebouw, een studio of een al dan niet gemeubileerde kamer, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, werd uitgevoerd, voortgezet of, buiten het geval bedoeld in artikel 6.1.1. lid 3 van de voornoemde Codex, in stand gehouden, namelijk een woonentiteit toegevoegd in het onroerend goed gelegen te

bekend op het kadaster onder _____, met een oppervlakte van _____, aangekocht op 1 augustus 2013 ingevolge akte verleden voor notaris _____ te _____.

(art. 4.2.1., 7°, 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4. en 6.1.1. lid 1, 3°, en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

Te _____ in de periode van 24 augustus 2017 tot en met 4 december 2017

Beklaagde tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43bis van het Strafwetboek te horen veroordelen tot de **bijzondere verbeurdverklaring van hierna vermelde vermogensvoordelen** die zich bevinden in het patrimonium van de gedaagde, zijnde hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, hetzij de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld, hetzij de inkomsten uit de belegde voordelen, waarbij de rechter, indien de zaken niet

kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde daarvan dient te ramen (het equivalent bedrag), namelijk **29.660 euro**.

- Berekening:

Aangezien in het gebouw te _____ volgende entiteiten verhuurd werden als volgt

- woonentiteit 001: 24 augustus 2017 tot 31 december 2018 voor een huurprijs van 400 euro, zijnde 16 maanden: 6.400 euro;
- woonentiteit 0101: 24 augustus 2017 tot 31 augustus 2018 voor een huurprijs van 470 euro, zijnde 12 maanden: 5.640 euro;
- woonentiteit 0201: 24 augustus 2017 tot 19 oktober 2017 voor een huurprijs van 400 euro, zijnde 1 maand: 400 euro;
- woonentiteit 0201: 7 november 2017 tot 31 augustus 2018 voor een huurprijs van 500 euro, zijnde 9 maanden: 4.500 euro.
- Woonentiteit 0301: in de periode van 24 augustus 2017 tot 31 augustus 2018 voor een huurprijs van 450 euro, zijnde 12 maanden: 5.400 euro.

Aangezien in het gebouw te _____ volgende entiteiten verhuurd werden als volgt _____ :

- woonentiteit 0/1: 7 december 2017 tot 4 juni 2018 voor een huurprijs van 620 euro, zijnde 6 maanden: 3.720 euro;
- woonentiteit 2/1: 7 december 2017 tot 31 augustus 2018 voor een huurprijs van 450 euro, zijnde 8 maanden: 3.600 euro.

Totale som aan geinde huren in de voormelde perioden **29.660 euro**

PROCEDURE

Gelet op de dagvaarding aan de beklaagde betekend op 25 november 2020 die niet werd overgeschreven.

Gelet op de dagvaarding aan de beklaagde betekend op 8 april 2021 en die overgeschreven werd op het kantoor Rechtszekerheid _____ op 29 april 2021 met als referentie _____

Op de inleidende zitting van 14 december 2020 werden de afgesproken conclusietermijnen bekrachtigd en werd de rechtsdag bepaald op de zitting van 10 mei 2021.

De zaak werd behandeld op de openbare terechtzitting van 10 mei 2021.

De burgerlijke partijen _____ en _____ werden vertegenwoordigd door hun raadsman die werd gehoord in zijn middelen en besluiten.

Het openbaar ministerie werd gehoord in zijn middelen.

De beklagde was aanwezig op de terechtzitting en werd bijgestaan door zijn raadsman die werd gehoord in zijn middelen en besluiten.

De rechtbank heeft kennis genomen van de stukken van de rechtspleging.

1. OP STRAFGEBIED

1.1. DE FEITEN EN VOORGAANDEN

Pand gelegen aan de . . . te

1.1.1. De beklagde is eigenaar van het gebouw gelegen te . . . , bekend op het kadaster onder . . . met een oppervlakte van . . .

1.1.2. De wooninspecteur werd door de stad . . . gecontacteerd omwille van een vermoeden van misdrijf (een woning of kamers verhuren/ter beschikking stellen die niet voldoen aan de minimale kwaliteitsnormen).

Op 24 augustus 2017 begaf de wooninspecteur . . . vergezeld van . . . , woningcontroleur bij het agentschap Wonen Vlaanderen, zich naar het gebouw gelegen te . . .

Voor dit pand werd een machtiging tot visitatie bekomen d.d. 18 augustus 2017 afgeleverd door de politierechter te Brugge.

Aan de aanwezige bewoners . . . werd hun hoedanigheid en de reden van hun komst meegedeeld.

Na voorafgaande en schriftelijke toestemming van deze bewoners werden de woningen onderzocht om de nodige vaststellingen te doen.

Aan . . . en . . . werd de machtiging tot visitatie vertoond en voorgelezen.

Het pand betreft een hoekgebouw opgebouwd uit een gelijkvloers, drie verdiepingen en een zolderruimte onder plat dak.

Het pand opvat meerdere entiteiten en is als volgt ingedeeld:

- gelijkvloers woning 0001 (links) en woning 0002 (rechts);
- 1° verdieping woning 0101;
- 2° verdieping woning 0201;
- 3° verdieping woning 0301.

De wooninspecteur stelde gebreken vast en kende strafpunten toe als volgt:

- technische vaststellingen aan het gebouw (deel B technisch verslag) die betrekking hebben op gebreken die een invloed hebben op alle woonentiteiten in het pand, het gebouw heeft 34 strafpunten (stukken 1 en 2):

- * vocht (beperkte vochtschade) binnenmuren gemeenschappelijk deel van het pand;
- * vervallen/verweerder elastomeren slang aan gasfornuis in de keuken (woningen 0001 en 0201);
- * gasleiding naar kachel in de woonkamer links is onvoldoende verankerd in de muur;
- * uit het verslag van de brandweer blijkt brandonveiligheid;
- * uit het EPC en vaststellingen ter plaatse blijkt dat het dak van het gebouw niet geïsoleerd is;

* beperkte scheurvorming van metselwerk op de derde verdieping.

- woning 0001 (gelijkvloers links) heeft 70 strafpunten op het technisch verslag;
- woning 0002 (gelijkvloers rechts) heeft 76 punten op het technisch verslag;
- woning 0101 (eerste verdieping) heeft 52 punten op het technisch verslag;
- woning 0201 (tweede verdieping) heeft 83 punten op het technisch verslag;
- woning 0301 (derde verdieping) heeft 90 punten op het technisch verslag;

De woning 0001 werd op basis van de inschrijving in het rijksregister bewoond door
woning 0101 werd bewoond door , woning 0201 werd bewoond door
en , woning 0301 werd bewoond door
en

Volgens de bevindingen van de Wooninspecteur voldeden de woonentiteiten 0001, 0002, 0101, 0201 en 0301 niet aan de normen van de Vlaamse Wooncode.

Met uitzondering van de woning 0002 werden de woonentiteiten verhuurd, te huur en/of ter beschikking gesteld.

Er werd een inbreuk vastgesteld in de zin van artikel 6.11. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

1.1.3. Op 8 november 2017 werd door de wooninspecteur een herstellvordering opgemaakt voor het pand gelegen te die overgemaakt werd aan de procureur des Konings.

1.1.4. Tijdens zijn verhoor op 4 december 2017 verklaarde dat hij eigenaar is van het pand gelegen aan de te stukken 72 tot 76).

Het betrof een meergezinswoning met vier woonentiteiten.

Hij liet een keuken en wc bijplaatsen als verbetering voor de bewoner van het gelijkvloers links.

Hij verklaarde van sommige gebreken op de hoogte te zijn en verklaarde deze in orde te zullen brengen.

Hij voegde eraan toe dat hij het pand in stand hield met het oog op een nieuwbouwproject op het terrein waar de woningen gelegen aan de en de zich bevonden. Hij verklaarde ook dat hij een akkoord had met een bouwpromotor,

1.1.5. Bij besluit van 2 maart 2018 van de burgemeester van de stad werd de woning met de woonentiteiten gelegen aan de te onbewoonbaar verklaard (stukken 143 tot 145).

1.1.6. Op 14 mei 2018 werd de wooninspecteur door het via de stad gecontacteerd dat de woning 0201 opnieuw werd verhuurd spijts de onbewoonbaarheid en het ongunstig brandweerverslag (stukken 106, 141 en 142).

1.1.7. Tijdens een hoorzitting d.d. 29 januari 2019 verklaarde aan de politie-inspecteur dat hij het pand gelegen aan de te met een extra ketting had beveiligd om te vermijden dat onbevoegden zich de toegang zouden verschaffen.

1.1.8. Op 8 mei 2019 werd door de wooninspecteur vastgesteld dat het pand gelegen aan de te werd gesloopt (stukken 149 en 150).

Pand gelegen aan dete

1.1.9. De beklaagde is eigenaar van het gebouw gelegen te _____, bekend op het kadaster onder _____ met een oppervlakte van _____.

1.1.10. Op basis van een plaatsbezoek van de gemeentelijke diensten op 9 oktober 2017 bleken er problemen te bestaan op het vlak van woningkwaliteit met onder andere een vochtproblematiek, veiligheidsrisico's van verwarmingstoestellen en gasvoertoeleidingen.

Op 7 december 2017 begaf de wooninspecteur _____ vergezeld van _____, woningcontroleur bij het agentschap Wonen Vlaanderen, zich naar het gebouw gelegen te _____.

Voor dit pand werd een machtiging tot visitatie bekomen d.d. 6 december 2017 afgeleverd door de politierechter te Brugge.

Voor de woning 0/1 op het gelijkvloers van de eerste verdieping werd hen toegang verschaft door _____.

Voor de woning 2/1 was er op het ogenblik van de vaststellingen niemand aanwezig. De deur was niet gesloten waardoor zij zich langs deze weg toegang konden verschaffen.

Het pand betreft een gesloten bebouwing met drie bouwlagen bestaande uit een souterrain, 3 volwaardige bovenliggende verdiepingen en een zolderverdieping.

De wooninspecteur stelde gebreken vast en kende strafpunten toe als volgt:

- technische vaststellingen aan het gebouw (deel B technisch verslag) die betrekking hebben op gebreken die een invloed hebben op alle woonentiteiten in het pand, het gebouw heeft 33 strafpunten:
 - * in de zekeringskast in de traphal naast de keukendeur op de tweede verdieping zijn ongebruikte zekeringshouders aanwezig waarvan delen onder spanning niet zijn afgeschermd, er bestaat risico op elektrocutie;
 - * de inbouwkeukerplaat in de keuken van de kelder is aangesloten met een zwarte elastomeren slang, deze slangen mogen enkel gebruikt worden voor het aansluiten van komforen en moeten voorzien zijn van een mechanisch opzetstuk AGB/BVG gekeurd;
 - * er is geen dakisolatie aanwezig;
- woning -1/1 (kelderverdieping) was vrij toegankelijk heeft 94 punten op het technisch verslag omwille van gevaar op elektrocutie, risico op brand vocht buitenmuren, gebrekkige afwerking draagvloeren, vocht binnenwanden, gebrekkige afwerking binnenwandelen, indicatie van een risico op CO-vergiftiging.
- woning 0/1 (gelijkvloers en eerste verdieping) heeft 69 punten op het technisch verslag omwille van indicatie op elektrocutie, vocht aan de plafonds, vocht aan de buitenmuren, gebrekkige toilet-functie, indicatie van een risico op CO-vergiftiging;
- woning 2/1 (tweede verdieping) heeft 95 punten op het technisch verslag omwille van indicatie op elektrocutie, indicatie van risico op gas- of ontploffingsgevaar, vocht aan plafonds, gebrekkige afwerking bovenste plafonds, vocht buitenmuren, gebrekkige afwerking binnenmuren, indicatie

van een risico op CO-vergiftiging.

De woning -1/1 werd op het ogenblik van de vaststellingen niet bewoond.

De woning 0/1 werd bewoond door

De woning 2/1 werd bewoond door er

Volgens de bevindingen van de wooninspecteur voldeden de woningen -1/1, 0/1 en 2/1 niet aan de normen van de Vlaamse Wooncode.

1.1.11. Op 11 januari 2018 werd door de wooninspecteur een herstelvordering opgemaakt voor het pand gelegen te die overgemaakt werd aan de procureur des Konings.

1.1.12. Tijdens zijn verhoor op 8 februari 2018 verklaarde de beklaagde dat hij na de aankoop in 2015 de essentiële zaken betreffende sanitair en elektriciteit heeft aangepast.

Zijn tussenkomsten bleven beperkt tot deze werkzaamheden. De werken betroffen kleine aanpassingen.

De beklaagde verklaarde zich niet bewust te zijn van deze tekortkomingen aangezien hij voor de drie woningen een conformiteitsattest had ontvangen.

Hij verklaarde een omgevingsvergunning te hebben aangevraagd voor de sloop van het pand met het oog op een nieuwbouwcomplex voor de percelen gelegen aan de en (stukken 48 tot 52).

1.1.13. Op 8 mei 2019 werd door de wooninspecteur vastgesteld dat het pand gelegen aan de te werd gesloopt (91 en 92).

1.2. BEOORDELING VAN DE SCHULDVRAAG TEN AANZIEN VAN DE BEKLAAGDE

1.2.1. De strafbaarstelling overeenkomstig de Vlaamse Codex Wonen

1.2.1.1. Met ingang van 1 januari 2021 is de Vlaamse Codex Wonen van toepassing.

Het boek 3 van de Vlaamse Codex Wonen handelt over woningkwaliteitsbewaking.

Het art. 3.1.§1 eerste lid van de Vlaamse Codex Wonen (voorheen art. 5§1 Vlaamse Wooncode) bepaalt dat elke woning op de daarin vermelde vlakken moet voldoen aan de elementaire veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsvereisten, die door de Vlaamse regering nader bepaald worden.

Overeenkomstig de nieuwe regelgeving zijn de woonkwaliteitsnormen en de gebreken dezelfde maar worden zij op een andere manier in aanmerking genomen.

Het artikel 3.1. §1 derde lid van de Vlaamse Codex Wonen luidt als volgt:

"Bij de nadere bepaling van de vereisten, vermeld in het eerste lid, en de vaststelling van de specifieke

en aanvullende veiligheidsnormen, vermeld in het tweede lid, hanteert de Vlaamse Regering een of meer lijsten van mogelijke gebreken die onderverdeeld zijn in de volgende drie categorieën:
1° gebreken van categorie I: kleine gebreken die de levensomstandigheden van de bewoners negatief beïnvloeden of die potentieel kunnen uitgroeien tot ernstige gebreken;
2° gebreken van categorie II: ernstige gebreken die de levensomstandigheden van de bewoners negatief beïnvloeden maar die geen direct gevaar vormen voor hun veiligheid of gezondheid, waardoor de woning niet in aanmerking zou komen voor bewoning;
3° gebreken van categorie III: ernstige gebreken die menonwaardige levensomstandigheden veroorzaken of die een direct gevaar vormen voor de veiligheid of de gezondheid van bewoners, waardoor de woning niet in aanmerking komt voor bewoning.

Het Besluit van de Vlaamse Regering tot uitvoering van de Vlaamse Codex van 2021 van 11 september 2020 (BS 8 december 2020) bepaalt in boek 3 de Woningkwaliteitsbewaking.

Het artikel 3.2 §1 van voormeld Besluit bepaalt dat de vereisten en normen waaraan elke woning moet voldoen conform artikel 3.1 §1, van de Vlaamse Codex Wonen van 2021 vermeld zijn in de modellen van het technisch verslag die opgenomen zijn in bijlage 4, 5 en 6, die bij dit besluit zijn gevoegd.

1.2.1.2. Vanaf 1 januari 2021 wordt de strafbaarstelling in art. 3.34 Vlaamse Codex Wonen (voorheen art. 20 §1, eerste lid Vlaamse Wooncode) omschreven als:

‘Als een niet-conforme of overbewoonde woning rechtstreeks of via tussenpersoon wordt verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning, wordt de verhuurder, de eventuele onderverhuurder of diegene die de woning ter beschikking stelt, gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een geldboete van 500 tot 25.000 euro of met een van die straffen alleen.’

Artikel 3.36 Vlaamse Codex Wonen (voorheen art. 20 §1, derde lid Vlaamse Wooncode) luidt als volgt:

‘Het misdrijf, bedoeld in artikel 3.34 of 3.35, wordt gestraft met een geldboete van 1000 tot 100.000 euro en met een gevangenisstraf van één tot vijf jaar of met een van die straffen alleen in volgende gevallen:

- 1° als van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt,*
- 2° als het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft.’*

1.2.1.3. De nieuwe strafbaarstelling die vanaf 1 januari 2021 geldt moet beschouwd worden als een mildere strafwet in de zin van artikel 2, tweede lid van het Strafwetboek.

Dit houdt in dat overtreders zich vanaf die datum kunnen beroepen op de nieuwe strafbaarstelling ook wanneer zij worden vervolgd voor misdrijven die voordien werden gepleegd.

(Vgl. T. Vandromme, D. Vermeir, Woningkwaliteitsbewaking volgens de Vlaamse Codex Wonen, Intersentia 2020, 46-47)

Het is niet zo dat de feiten die dateren van vóór 1 januari 2021 in alle gevallen niet meer strafbaar zouden zijn.

Uit het principe van de toepassing van de mildere strafwet volgt dat de beklaagden enkel schuldig kunnen worden verklaard als de feiten zowel op grond van het voorheen van toepassing zijnde artikel 20 §1, eerste lid Vlaamse Wooncode als op grond van het huidige artikel 3.34 van de Vlaamse Codex Wonen strafbaar zijn.

1.2.1.4. De boven vermelde categorieën (art. 3.1 §1 derde lid Vlaamse Codex Wonen) zijn terug te vinden in de technische verslagen van het onderzoek van de kwaliteit van de woningen die werden opgesteld door de woningcontroleur.

Deze verslagen bevatten de categorieën I tot en met IV die van toepassing waren onder de Vlaamse Wooncode.

Onder de Vlaamse Codex Wonen worden die 4 categorieën teruggebracht tot 3 categorieën. De gebreken van de categorie IV, volgens de Vlaamse Wooncode, zijn gebreken van categorie III onder de Vlaamse Codex Wonen.

De eerder lichte gebreken vallen onder de categorie I. Deze gebreken leiden niet tot een ongeschiktheid tenzij de woning meer dan 6 gebreken heeft van de categorie I. In dat geval zal de woning automatisch behept zijn met een gebrek van de categorie II.

Gebreken van de categorie II zullen de ongeschiktheid van de woning met zich meebrengen. Categorie III heeft betrekking op gebreken die leiden tot de onbewoonbaarheid van de woning. Gebreken die vroeger 9 of 15 strafpunten als gevolg hadden vallen onder categorie II of III.

Een woning is dus niet conform als zij gebreken vertoont van categorie II of categorie III.

De rechtbank is van oordeel dat gebreken die vóór 1 januari 2021 werden vastgesteld volstaan om te oordelen of de woning al dan niet-conform is volgens de nieuwe regelgeving en of de feiten strafbaar zijn.

De oude en de nieuwe technische verslagen verschillen op een aantal punten van elkaar. Deze technische bepalingen zijn opgenomen in uitvoeringsbesluiten.

De feiten die ingevolge het vroegere besluit strafbaar waren op het ogenblik waarop ze werden gepleegd blijven strafbaar zelfs indien ze ingevolge het latere besluit, genomen ter uitvoering van dezelfde wetskrachtige akte of een gewijzigde wetskrachtige akte met een ongewijzigd gebleven strafbaarstelling, ten tijde van de uitspraak geen strafbaar feit meer zouden opleveren. (Vgl. Cass. 7 juni 2016, P.15.0135).

De gebreken van categorie II, III en IV die vastgesteld werden in de technische verslagen zoals die van kracht waren vóór 1 januari 2021 zijn ook na 1 januari 2021 strafbaar.

Het is niet vereist dat het openbaar ministerie aantoont dat de voorheen gemaakte vaststellingen ook op grond van het nieuwe technische verslag inbreuken op de categorieën II en III uitmaken.

De strafbaarstelling is niet opgeheven.

1.2.2. Tenlasteleggingen A1 tot A7

1.2.2.1. De beklaagde stelt dat voor het pand gelegen aan de _____ te _____ op 8 juni 2015 en voor het pand gelegen aan de _____ te _____ (gelijkvloers en eerste verdieping) op 17 december 2015 een conformiteitsattest werd afgeleverd.

Hij betoogt dat hij als een normaal en voorzichtig verhuurder heeft gehandeld en roept onoverwinnelijke dwaling in.

Wat betreft het moreel bestanddeel van het misdrijf is minstens onachtzaamheid vereist. Dit betekent dat de verhuurder of de terbeschikkingsteller een gebrek aan voorzichtigheid of aan voorzorg verweten kan worden zonder dat vereist is dat hij wetens en willens een gebrekkige woning heeft verhuurd.

Onachtzaamheid volstaat.

De beklaagde kan niet omheer het feit dat een conformiteitsattest slechts een momentopname is. Twee jaar na de aflevering van de conformiteitsattesten werden ernstige gebreken vastgesteld aan de beide panden.

Uit de vaststellingen van de woninginspecteur en het fotodossier blijkt dat de vastgestelde gebreken ernstig waren en er niet zomaar van de ene op de andere dag zijn gekomen.

De vastgestelde gebreken zijn niet van toevallige aard.

Het feit dat de beklaagde voor het pand gelegen aan de _____ op 8 juni 2015 en voor het pand gelegen aan de _____ op 17 december 2015 in het bezit was van een conformiteitsattest ontsloeg hem niet van de verplichting om te controleren of die woningen wel voldeden aan de woningkwaliteitsnormen om verhuurd te mogen worden.

Het gebrek aan voorzichtigheid of voorzorg bestaat er in dat de beklaagde nagelaten heeft te controleren of die woningen wel aan de woningkwaliteitsnormen voldeden om verhuurd te mogen worden.

De minimale herstellingswerken die de beklaagde heeft uitgevoerd doen hieraan geen afbreuk. Het moreel bestanddeel van het misdrijf is bewezen.

1.2.2.2. De feiten van de tenlasteleggingen A1 tot A5

De feiten van de tenlasteleggingen A1 tot A5 zijn voor de beklaagde bewezen.

Hiervoor baseert de rechtbank zich op de technische vaststellingen van de wooninspecteur (Kaft Sportstraat 1, stukken 1 tot 6), de technische verslagen (stukken 17 tot 38), het fotodossier (stukken 39 tot 49)

Uit de technische vaststellingen en de technische verslagen blijkt voldoende dat de woningen behept waren met gebreken en derhalve ongeschikt en onbewoonbaar waren.

Het feit dat de beklaagde naderhand een aantal minimale herstelwerkzaamheden heeft uitgevoerd doet hieraan geen afbreuk.

De beklaagde die voldoende op de hoogte was van de technische verslagen heeft na de verrichte vaststellingen toch nog de woningen verhuurd.

De verzwarende omstandigheid van de gewoonte is ook bewezen.

Uit het strafdossier blijkt dat de beklaagde zich gedurende een lange tijd schuldig heeft gemaakt aan het misdrijf en dat het pand gedurende een lange periode werd verhuurd.
Die vaststelling volstaat om te besluiten dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt.

1.2.2.3 De feiten van de tenlasteleggingen A6 en A7

De feiten van de tenlasteleggingen A6 tot A7 zijn voor de beklaagde bewezen.

Hiervoor baseert de rechtbank zich op de technische vaststellingen van de wooninspecteur (Kaft stukken 1 tot 4), de technische verslagen (stukken 17 tot 30), het fotodossier (stukken 5 tot 12 en 31 tot 45)

Uit de technische vaststellingen en de technische verslagen blijkt voldoende dat de woningen behept waren met gebreken en derhalve ongeschikt en onbewoonbaar waren.

Het feit dat de beklaagde naderhand een aantal minimale herstelwerkzaamheden heeft uitgevoerd doet hieraan geen afbreuk.

De beklaagde die voldoende op de hoogte was van de technische verslagen heeft na de verrichte vaststellingen toch nog de woningen verhuurd.

De verzwarende omstandigheid van de gewoonte is ook bewezen.

Uit het strafdossier blijkt dat de beklaagde zich gedurende een lange tijd schuldig heeft gemaakt aan het misdrijf en dat het pand gedurende een lange periode werd verhuurd.
Die vaststelling volstaat om te besluiten dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt.

1.2.3. Tenlastelegging B

Door de wooninspecteur werd vastgesteld dat het pand gelegen aan de te vergund was voor 4 woonentiteiten en dat er 5 woonentiteiten waren.

Per brief d.d. 31 augustus 2017 van de stad (stuk 69) werd de beklaagde hiervan op de hoogte gebracht.

De beklaagde verklaarde tijdens zijn verhoor dat dit een vergissing doch niet de bedoeling was. Hij had inderdaad een keuken en WC bijgeplaatst. Dit was een verbetering voor de bewoner links. Hij vond het handig dat er een WC aan de inkomhal stond (stuk 72)

Tijdens zijn verhoor op 4 december 2017 verklaarde de beklaagde dat hij contact had opgenomen met de bevoegde dienst van de Stad en dat hij de zogezegde vijfde woonentiteit had afgeschaft (stuk 76).

Hij had ondertussen de keuken afgebroken en de WC verwijderd (stuk 72).

De tenlastelegging is voor de beklaagde bewezen.

De rechtbank baseert zich hiervoor op de vaststellingen van de wooninspecteur en de verklaring van de beklaagde.

1.2.4. BEOORDELING VAN DE STRAF EN STRAFMAAT TEN AANZIEN VAN DE BEKLAAGDE

De bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen A1 tot A7 en B zijn de uitvoering van één en

hetzelfde misdadig opzet zodat er slechts één straf dient te worden opgelegd, namelijk de zwaarste.

De verhuring van ongeschikte en/of onbewoonbare panden houdt een zware inbreuk in op de veiligheid van de bewoners en hun levenskwaliteit .

De beklaagde dient zich bewust te zijn van zijn verplichtingen als verhuurder .

De verhuurde woningen moeten voldoen aan de vereisten van de Vlaamse Codex Wonen en mogen enkel worden verhuurd aan de bewoners wanneer voldaan is aan de minimumnormen van veiligheid, gezondheid en woonkwaliteit.

De beklaagde dient tevens de reglementering van de Vlaamse codex ruimtelijke ordening te respecteren.

De rechtbank kan zich niet ontdoen van de indruk dat de beklaagde met minimale kosten en inspanningen de bestaande, weliswaar verouderde, panden verder verhuurde om hieruit huurinkomsten te genereren.

De beklaagde diende te beseffen dat hij de geldende regelgeving met eerbiediging van het grondrecht van een menswaardige huisvesting moet respecteren wanneer hij woningen verhuurt.

De straf moet worden bepaald gelet op de aard en de ernst van de feiten , de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagden.

De straftoemeting heeft niet enkel een vergeldingsfunctie maar beoogt ook preventie.

De rechtbank gaat niet in op het verzoek van de beklaagde om de opschorting van de uitspraak van veroordeling, waaromtrent het openbaar ministerie negatief advies verleende, te gelasten gelet op de ernst en de frequentie van de feiten.

Aan de beklaagde werd reeds de gunst van de opschorting van de uitspraak van veroordeling verleend. Hieruit heeft hij onvoldoende lessen getrokken.

Daarenboven toont de beklaagde niet aan dat een veroordeling zijn sociale reclassering zou belemmeren op een wijze die niet in verhouding staat tot de ernst van de feiten.

De rechtbank gaat niet in op het verzoek van de beklaagde om een werkstraf op te leggen gelet op de aard, de ernst en de frequentie van de feiten.

De hierna bepaalde straf is meer aangewezen om de beklaagde de ernst van de feiten te doen inzien en hem ertoe aan te zetten om zich in de toekomst te onthouden van analoge of andere misdrijven.

De rechtbank houdt rekening met het feit dat de beklaagde inmiddels overgegaan is tot het slopen van de panden en de oprichting van een nieuwbouwcomplex.

De rechtbank houdt daarenboven rekening met het strafverleden van de beklaagde.

Rekening houdend met bovenstaande overwegingen is de rechtbank van oordeel dat een geldboete een passende straf is om de beklaagde de ernst van de feiten te doen inzien en hem ervan te weerhouden om identieke feiten te plegen.

1.3. DE VERBEURDVERKLARING

1.3.1. Het openbaar ministerie vordert bij toepassing van de artikelen 42 en 43bis Sw. de bijzondere

verbeurdverklaring van de som van 29.660,00 euro voor de beklaagde.

1.3.2. De beklaagde vordert de afwijzing, zo niet de beperking van de verbeurdverklaring van de ontvangen huurgelden.

1.3.3. Gebouw gelegen aan de _____ te _____

1.3.3.1. Voor de woonentiteit met nummer 001 wordt voor de periode van 24 augustus 2017 tot 31 december 2018 de verbeurdverklaring gevorderd van 16 maanden huurgelden à 400,00 euro per maand, namelijk 6.400,00 euro.

De beklaagde stelt dat de huurder _____ slechts 6 maanden huur heeft betaald.

Uit de door de beklaagde voorgelegde stukken blijkt dat er 6 maanden huur werd betaald voor het bedrag van 2.400,00 euro.

Omdat het pand in de gegeven omstandigheden niet mocht worden verhuurd heeft de beklaagde rechtstreeks uit het bewezen verklaarde misdrijf een vermogensvoordeel gehaald.

Dit vermogensvoordeel dient te worden verbeurd verklaard.

Het zou maatschappelijk onaanvaardbaar zijn dat de beklaagde enerzijds schuldig wordt bevonden en gestraft maar dat hij anderzijds in het bezit wordt gelaten van de opbrengst die hij met de misdrijven realiseerden.

Het plegen van misdrijven mag niet lonen.

De vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het bewezen verklaarde misdrijf werden verkregen, konden niet in het vermogen van de veroordeelde worden gevonden.

De geldwaarde ervan moet worden geraamd en de verbeurdverklaring heeft betrekking op het daarmee overeenstemmend bedrag.

De gevorderde verbeurdverklaring is gegrond voor het bedrag van **2.400,00 euro**.

1.3.3.2. Voor de woonentiteit 101 wordt voor de periode van 24 augustus 2017 tot 31 augustus 2018 de verbeurdverklaring gevorderd van 12 maanden huurgelden à 470,00 euro per maand, namelijk 5.640,00 euro.

De beklaagde stelt dat de huurder _____ slechts 10 maanden huur heeft betaald.

Uit de door de beklaagde voorgelegde stukken blijkt dat _____ het bedrag van 5.300,00 euro huurgelden heeft betaald.

Omdat het pand in de gegeven omstandigheden niet mocht worden verhuurd heeft de beklaagde rechtstreeks uit het bewezen verklaarde misdrijf een vermogensvoordeel gehaald.

Dit vermogensvoordeel dient te worden verbeurd verklaard.

Het zou maatschappelijk onaanvaardbaar zijn dat de beklaagde enerzijds schuldig wordt bevonden en gestraft maar dat hij anderzijds in het bezit wordt gelaten van de opbrengst die hij met de misdrijven realiseerden.

Het plegen van misdrijven mag niet lonen.

De vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het bewezen verklaarde misdrijf werden verkregen, konden niet in het vermogen van de veroordeelde worden gevonden.

De geldwaarde ervan moet worden geraamd en de verbeurdverklaring heeft betrekking op het daarmee overeenstemmend bedrag.

De gevorderde verbeurdverklaring is gegrond voor de som van **5.300,00 euro**.

1.3.3.3. Voor de woonentiteit met nummer 0201 wordt van 24 augustus 2017 tot 19 oktober 2017 de verbeurdverklaring gevorderd van 1 maand huurgeld à 400,00 euro per maand, namelijk 400,00 euro.

De beklaagde stelt dat hij voor deze periode van de huurder geen huurgelden heeft ontvangen.

Uit de door de beklaagde voorlegde stukken blijkt dat de beklaagde tijdens deze periode huurgelden heeft ontvangen voor de som van 450,00 euro.

Omdat het pand in de gegeven omstandigheden niet mocht worden verhuurd heeft de beklaagde rechtstreeks uit het bewezen verklaarde misdrijf een vermogensvoordeel gehaald.

Dit vermogensvoordeel dient te worden verbeurd verklaard.

Het zou maatschappelijk onaanvaardbaar zijn dat de beklaagde enerzijds schuldig wordt bevonden en gestraft maar dat hij anderzijds in het bezit wordt gelaten van de opbrengst die hij met de misdrijven realiseerde.

Het plegen van misdrijven mag niet lonen.

De vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het bewezen verklaarde misdrijf werden verkregen, konden niet in het vermogen van de veroordeelde worden gevonden.

De geldwaarde ervan moet worden geraamd en de verbeurdverklaring heeft betrekking op het daarmee overeenstemmend bedrag.

De gevorderde verbeurdverklaring gegrond voor de som van **400,00 euro**.

1.3.3.4. Voor de woonentiteit met nummer 0201 wordt voor de periode van 7 november 2017 tot 31 augustus 2018 de verbeurdverklaring gevorderd van 9 maanden huurgelden à 500,00 euro per maand, namelijk 4.500,00 euro.

De beklaagde stelt dat hij tijdens deze periode van de huurder slechts 4 maanden huur voor het bedrag van 2.000,00 euro heeft ontvangen.

Uit de door de beklaagde voorgelegde stukken blijkt dat de beklaagde tijdens deze periode het bedrag van 2.000,00 euro huurgelden heeft ontvangen.

Omdat het pand in de gegeven omstandigheden niet mocht worden verhuurd heeft de beklaagde rechtstreeks uit het bewezen verklaarde misdrijf een vermogensvoordeel gehaald.

Dit vermogensvoordeel dient te worden verbeurd verklaard.

Het zou maatschappelijk onaanvaardbaar zijn dat de beklaagde enerzijds schuldig wordt bevonden en gestraft maar dat hij anderzijds in het bezit wordt gelaten van de opbrengst die hij met de misdrijven realiseerde.

Het plegen van misdrijven mag niet lonen.

De vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de bewezen verklaarde misdrijf werden verkregen, konden niet in het vermogen van de veroordeelde worden gevonden.

De geldwaarde ervan moet worden geraamd en de verbeurdverklaring heeft betrekking op het daarmee overeenstemmend bedrag.

De gevorderde verbeurdverklaring is gegrond voor de som van **2.000,00 euro**.

1.3.3.5. Voor de woonentiteit met nummer 0301 wordt voor de periode van 24 augustus 2017 tot 31 augustus 2018 de verbeurdverklaring gevorderd van 12 maanden huurgelden à 450,00 euro per maand, namelijk 5.400,00 euro.

De beklaagde stelt dat hij tijdens deze periode van de huurder slechts 1.800,00 euro huurgelden heeft ontvangen.

Uit de door de beklaagde voorgelegde stukken blijkt dat de beklaagde tijdens deze periode het bedrag van 2.700,00 huurgelden heeft ontvangen.

Omdat het pand in de gegeven omstandigheden niet mocht worden verhuurd heeft de beklaagde rechtstreeks uit het bewezen verklaarde misdrijf een vermogensvoordeel gehaald.

Dit vermogensvoordeel dient te worden verbeurd verklaard.

Het zou maatschappelijk onaanvaardbaar zijn dat de beklaagde enerzijds schuldig wordt bevonden en gestraft maar dat hij anderzijds in het bezit wordt gelaten van de opbrengst die hij met de misdrijven realiseerde.

Het plegen van misdrijven mag niet lonen.

De vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het bewezen verklaarde misdrijf werden verkregen, konden niet in het vermogen van de veroordeelde worden gevonden.

De geldwaarde ervan moet worden geraamd en de verbeurdverklaring heeft betrekking op het daarmee overeenstemmend bedrag.

De gevorderde verbeurdverklaring is gegrond voor de som van **2.700,00 euro**.

Besluit. De gevorderde verbeurdverklaring is gegrond voor (2.400,00 + 5.300,00 + 400,00 + 2.000,00 + 2.700,00) het bedrag van **12.800,00 euro**.

1.3.4. Gebouw gelegen aan de te

1.3.4.1. Voor de woonentiteit met nummer 0/1 wordt voor de periode van 7 december 2017 tot 4 juni 2018 de verbeurdverklaring gevorderd van 6 maanden huurgelden à 620,00 euro per maand, namelijk 3.720,00 euro.

De beklaagde stelt dat hij voor deze periode slechts 1.860,00 euro huurgelden van de huurder heeft ontvangen.

Uit de door beklaagde voorgelegde stukken blijkt dat de beklaagde 1.921,71 euro huurgelden heeft

ontvangen.

Omdat het pand in de gegeven omstandigheden niet mocht worden verhuurd heeft de beklaagde rechtstreeks uit het bewezen verklaarde misdrijf een vermogensvoordeel gehaald.

Dit vermogensvoordeel dient te worden verbeurd verklaard.

Het zou maatschappelijk onaanvaardbaar zijn dat de beklaagde enerzijds schuldig wordt bevonden en gestraft maar dat hij anderzijds in het bezit worden gelaten van de opbrengst die hij met de misdrijven realiseerde.

Het plegen van misdrijven mag niet lonen.

De vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het bewezen verklaarde misdrijf werd verkregen, konden niet in het vermogen van de veroordeelde worden gevonden.

De geldwaarde ervan moet worden geraamd en de verbeurdverklaring heeft betrekking op het daarmee overeenstemmend bedrag.

De gevorderde verbeurdverklaring is gegrond voor de som van **1.921,71 euro**.

1.3.4.2. Voor de woonentiteit met nummer 2/1 wordt voor de periode 7 december 2017 tot 31 augustus 2018 de verbeurdverklaring gevorderd van 8 maanden huurgelden à 450,00 euro per maand, namelijk 3.600,00 euro.

De beklaagde stelt dat hij voor deze periode slechts 900,00 euro huurgelden van de huurder heeft ontvangen.

Uit de door beklaagde voorgelegde stukken blijkt dat de beklaagde 2.250,00 euro huurgelden heeft ontvangen.

Omdat het pand in de gegeven omstandigheden niet mocht worden verhuurd heeft de beklaagde rechtstreeks uit het bewezen verklaarde misdrijf een vermogensvoordeel gehaald.

Dit vermogensvoordeel dient te worden verbeurd verklaard.

Het zou maatschappelijk onaanvaardbaar zijn dat de beklaagde enerzijds schuldig wordt bevonden en gestraft maar dat hij anderzijds in het bezit wordt gelaten van de opbrengst die hij met de misdrijven realiseerde.

Het plegen van misdrijven mag niet lonen.

De vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het bewezen verklaarde misdrijf werd verkregen, konden niet in het vermogen van de veroordeelde worden gevonden.

De geldwaarde ervan moet worden geraamd en de verbeurdverklaring heeft betrekking op het daarmee overeenstemmend bedrag.

De gevorderde verbeurdverklaring gegrond voor de som van **2.250,00 euro**.

Besluit: De verbeurdverklaring is gegrond voor (1.921,71 + 2.250,00) het bedrag van **4.171,71 euro**

Algemeen besluit:

De rechtbank stelt vast dat de wettelijke voorwaarden voor de bijzondere verbeurdverklaring (art.

42,3° Sw. en 43bis Sw) vervuld zijn en spreekt de bijzondere verbeurdverklaring in hoofde van de beklaagde uit voor een totaal bedrag van (12.800,00 euro + 4.171,71 euro) 16.971,71 euro.

2. DE HERSTELVORDERING

De rechtbank stelt vast dat de herstellvordering van de wooninspecteur voor de panden gelegen te
en zonder voorwerp zijn.

3. OP BURGERLIJK GEBIED

De vordering van burgerlijke partij en

3.1.1. De burgerlijke partijen vorderen:

- in hoofde de terugbetaling van 3.600,00 euro huurgelden,
- 900,00 euro huurwaarborg,
- twee maanden afgeperste huur voor 900,00 euro
- de rente aan de wettelijke rentevoet
- de rechtsplegingsvergoeding van 1.080,00 euro.

3.1.2. De vordering is ontvankelijk

3.1.3. De gevorderde huurgelden.

De huurovereenkomst nam een aanvang op 1 februari 2015 en werd op 31 augustus 2018 beëindigd (stuk 90).

De eerste vaststellingen van de wooninspecteur dateren van 7 december 2017.

Op het technisch verslag werden 95 strafpunten vastgesteld.

De vastgestelde gebreken hebben niet geleid tot de ongeschikt- en/of onbewoonbaarverklaring van de woning.

De rechtbank gaat niet in op de vordering van de burgerlijke partijen om de huurovereenkomst nietig te verklaren.

Door de bewezen verklaarde tenlastelegging hebben de burgerlijke partijen schade geleden.

De rechtbank is van oordeel aan dat de burgerlijke partijen tijdens deze periode diverse ongemakken hebben ondergaan en mingenot hebben geleden.

De door de burgerlijke partijen geleden schade wordt door de rechtbank bepaald op **2.250,00 euro**.

Het bedrag van 2.250,00 euro meer de rente van de in hoofde var
verbeurd verklaarde bedragen wordt toegewezen aan de burgerlijke partijen.

3.1.4. De burgerlijke partijen leveren niet het bewijs dat zij bij de aanvang van de huurovereenkomst een waarborg betaald hebben. De vordering tot terugbetaling is ongegrond.

3.1.5. Het bewijs wordt door de burgerlijk partijen niet geleverd dat zij onder dwang twee maanden huur hebben betaald.

De vordering is ongegrond.

3.1.6 De beklaagde wordt veroordeeld tot de rechtsplegingsvergoeding bepaald op **520,00 euro**.

Het meer of anders gevorderde wordt als ongegrond afgewezen.

De overige burgerlijke belangen overeenkomstig art. 4 alinea2 van de voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering ambtshalve aangehouden .

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Gezien de artikelen van voormelde tenlasteleggingen, alsook de artikelen

- 2 en volgende Wet 15.06.1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken
- 182, 184, 185, 189, 190, 194 Wetboek van Strafvordering
- 38, 40, 65 Sw.
- 1 Wet 05.03.1952
- 29 Wet 1.8.1985

OP STRAFGEBIED

Ten aanzien van de beklaagde

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A1 tot A7 en B voor de beklaagde bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen A1 tot A7 en B tot een geldboete van **8.000,00 euro, namelijk 1.000,00 euro** verhoogd met 70 opdecimen.

Zegt voor recht dat de geldboete bij niet betaling binnen de wettelijke termijn zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 90 dagen .

Veroordeelt tot betaling van een bedrag van **200,00 euro**, namelijk 25,00 euro verhoogd met 70 opdecimen , als bijdrage tot de financiering van het Fonds tot financiële hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders .

Veroordeelt tot het betalen van een vaste vergoeding in strafzaken van **50,00 euro** .

Veroordeelt tot het betalen van een bedrag van **20,00 euro** als bijdrage voor het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand .

Veroordeelt tot het betalen van de gerechtskosten van **295,28 euro**.

BIJZONDERE VERBEURDVERKLARING

Zegt voor recht dat de wettelijke voorwaarden voor de bijzondere verbeurdverklaring (artikelen

Voor eenstuidend afschrf. afgeleverd
EEN US ...

voor adm. obefeinden

Griffier

kostuig

Rep. 2219

For ...
1/10/21

Griffier